

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu : **C.**, IČO : **X.**, so sídlom P. č. **X.**, **X.**, zast. : *JUDr. L.*, advokátkou so sídlom **U.**, **X.**, proti žalovanému : **D.**, so sídlom N. č. **X.**, **X.**, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo dňa 25. septembra 2007 č.k. 3 S 13/2007-46, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 25. septembra 2007 č.k. 3 S 13/2007-46 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Žalobou zo dňa 29. marca 2007 doručenu na Krajský súd v Prešove sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým bola potvrdená exekučná výzva M. zo dňa 19.10.2006, ktorou M. ako správca dane z nehnuteľnosti vyzvalo žalobcu na zaplatenie daňového nedoplatku vo výške 1.036.467,- Sk na dani za roky 2001 až 2006 vrátane.

Krajský súd uvedenú žalobu vyhodnotil v zmysle § 73 a nasl. ustanovení zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov (právny základ napadnutej exekučnej výzvy), ako aj s prihliadnutím na charakter právneho predpisu samotného ako žalobu smerujúcu proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť vzhľadom na svoj procesný charakter podľa § 248 písm. a) O.s.p. predmetom preskúmania súdom, a konanie zastavil.

V odvolaní zo dňa 24.10.2007 žalobca s odkazom na charakter ust. § 248 písm. a) O.s.p. a cieľ správneho súdnictva uviedol, že je vecou úvahy súdu pre každú konkrétnu situáciu, či napadnuté rozhodnutie označí ako procesné rozhodnutie týkajúce sa iba vedenia konania alebo nie.

Ďalej žalobca zdôraznil, že napadnuté nie je prvostupňové rozhodnutie, ale naopak rozhodnutie odvolacieho orgánu, tzn. D., v ktorom konajúci daňový odvolací orgán prekročil svoju právomoc a vydal rozhodnutie, nakoľko rozhodol aj o existencii daňovej pohľadávky (konkrétne sa zaoberal oprávnenosťou postúpenia pohľadávky, oprávnenosťou konať za postupníka a postupcu ako aj neplatnosťou zmluvy o postúpení pohľadávok), ktorá je predmetom exekučnej výzvy v danom konaní.

Na základe uvedeného požiadal žalobca napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie alternatívne napadnuté uznesenie zmeniť, žalobe v celom rozsahu vyhovieť a súčasne priznať náhradu trov konania.

Na pokyn krajského súdu sa žalovaný k podanému odvolaniu vyjadril listom zo dňa 09.11.2007. Najmä zdôraznil právne závery uvedené v rozsudkoch Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 2 Sž-o-KS 22/2004 a 3 Sž-o-KS 63/2006, podľa ktorých daňová exekučná výzva sú len jednými z rozhodnutí v rámci procesu, ktorými sa správca dane ako oprávnený subjekt domáha zaplataenia daňového nedoplatku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej v texte rozhodnutia iba „Najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia pojednávania a dospel k názoru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

Predmetom pochybností žalobcu je to, či správne žalovaný rozhodol o napadnutom prvostupňovom daňovom rozhodnutí, nakoľko žalobca vyslovil mienku, že žalovaný na základe svojich dôvodov uvedených v rozhodnutí vydal nezákonné rozhodnutie, ktorým bol žalobca vo svojich právach poškodený. Takouto argumentáciou však žalobca napáda nadbytočnosť niektorých dôvodov nachádzajúcich sa v odôvodnení rozhodnutia správneho orgánu.

Uvedený prístup žalobcu potom Najvyšší súd musí jednoznačne vyhodnotiť, ako námietky smerujúce proti dôvodom rozhodnutia správneho orgánu, ktoré ako samotné nemôžu byť v zmysle § 244 O.s.p. predmetom súdneho prieskumu. Iba v prípade námietky týkajúcej sa nepreskúmateľnosti

rozhodnutia správneho orgánu založenej na nedostatku jeho dôvodov, poprípade vyvolanej nezrozumiteľnosťou svojich dôvodov, sa musí súd s takouto námietkou zabrať, v opačnom prípade ju vyhodnotí ako irelevantnú. Tak aj Najvyšší súd konal.

Je potom celkom nedôvodný záver žalobcu, že napadnuté rozhodnutie žalovaného nie je možné označiť za procesné rozhodnutie týkajúce sa vedenia konania. Súd v správnom súdnictve zásadne skúma odvolacie rozhodnutie správneho orgánu v súvislosti s predmetom výroku prvostupňového orgánu, tzn. v konkrétnej veci ide o oznámenie o začatí exekučného konania v zmysle § 76 cit. zák. č. 511/1992 Zb. Samotné exekučné konanie je iba dôsledkom nesplnenia daňovej povinnosti žalobcom dobrovoľným spôsobom, čo sú však právne následky, ktoré si musí byť vedomý v zmysle skôr vydaných právoplatných a vykonateľných daňových rozhodnutí.

Správne preto žalovaný v napadnutom odvolacom rozhodnutí upozornil žalobcu na jednotlivé súvislosti, ktoré začatiu exekučného konania predchádzali, a takéto upozornenie nie je možné vyhodnotiť ako zásah do práv daňového dlžníka, tzn. žalobcu, pričom samotné rozhodnutie nezasiahlo do základných práv žalobcu v zmysle ústavného čl. 46 ods. 1 druhá veta.

Nakoľko žalobca vo svojom odvolaní ďalšie námietky neuviedol, Najvyšší súd, rovnako ako krajský súd, sa stotožňuje s už skôr uvedeným záverom v rozhodnutiach Najvyššieho súdu sp.zn. 2 Sž-o-KS 22/2004 a 3 Sž-o-KS 63/2006, že napadnuté rozhodnutie podľa jeho charakteru treba zaradiť do skupiny procesných rozhodnutí, ktoré sú v zmysle § 248 písm. a) O.s.p. vylúčené zo súdneho prieskumu. Tento záver je v súlade s článkom 46 ods. 2 druhá veta Ústavy Slovenskej republiky.

Preto krajský súd nepochybil, keď súdne konanie s odkazom na ust. § 248 písm. a) v spojení s § 250d ods. 3 O.s.p. zastavil. Z uvedeného dôvodu ani krajský súd ani Najvyšší súd nemohli vykonať nápravu v tom rozsahu, ako ju požadoval žalobca vo svojej žalobe z 29.03.2007, resp. v odvolaní zo dňa 24.10.2007.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti a právne závery, ako aj skôr citované svoje rozhodnutia (sp.zn. 2 Sž-o-KS 22/2004 a 3 Sž-o-KS 63/2006), pri ktorých nezistil dôvod, aby sa od ich právnych záverov odklonil, Najvyšší súd dospel k záveru, že napadnuté uznesenie krajského súdu bolo vydané v súlade so zákonom, a preto ho postupom podľa § 219 O.s.p. potvrdil ako vecne správne.

O trovách odvolacieho súdneho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 O.s.p., podľa ktorého neúspešný žalobca nemá a žalovanému správneho orgánu sa vo všeobecnosti nepriznáva právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Poučenie : Proti tomuto rozhodnutiu **n i e j e** prípustný opravný prostriedok (§ 246c O.s.p.).

V Bratislave dňa 27. marca 2008

JUDr. Anna Elexová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Anna Koláriková